

detasse, et see riist suurtel pikkadel merereisidel, mis vahest kuude kaupa kestavad, suureks kasuks saab olema. Suur anum, mis kinni, et wesi siisse ei pääse, laastakse ankruga wee põhja ja pumbatakse nõöride abil magedat wett täis ja tömmatakse siis jälle kinniselt ülesse.

Naljatilgad.

Mõisniku arwamine. Üks mõisnik Sakssamaal oli kord kirikus ja laulis lauluramatust. Laulu sees leidis ta järgmised sõnad: „Oh Jeesand Jumal taewa ees, kõik ühesugused su ees” j. n. e. Nuttu lõi ta oma naabrille kùünarnukuga külge ja ütles: „See ei wõi olla, see ei tohi ka mitte olla! Seda ei wõi meie, mõisnikud, sugugi lubada.”

Tark laps oma kasu pärast. Laps (emale): „Pai ema, sul on rosinaid, ma tean seda, anna muulle ka mõned nendest.”

Ema: „Hååå küll, ma annan sulle peotäie!
Noh wôta nad, mu tütar!”

Laps (rõõmuga): „Terwe peotäie! Kulla pai ema, anna sa siis ise, sul on suurem peo!”

Tunnistus teenrille. Üks peremees: „Lulin Teie juure küsimä, kas see sulane, kes Teie juurest lahti sai, ka truu ja hååå sulane on; ma tahaksin teda oma teenistusesse wötta. Kas ta ka hååsti kâsku täidab?”

Teine peremees: „Truu ja hååå on ta küll, aga kâsku ta ei täida hååsti. Kümne korda kõige wâhem saatsin ma ta Teie juure seda sadat rubla, mis Teil muulle maksta on ára tooma, aga ta ei ole veel mitte punast kroossi toonud.”

Viimane joõk. Kohtumõistja (surma mõistetud surjategijalle): „Enne kui sind ára surmatakse on full veel luba hååd jooki juua; walitse nûud wâlja, mida tahad juua, kas viima wõi ðlut.”